

РЕШЕНИЕ

№ 4441

гр. София, 17.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в публично заседание на 14.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **1021** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и чл.11, ал.4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделски земи /ППЗСПЗЗ/.

Образувано е по жалба от Е. К. К. срещу Заповед № РД-09-236 / 23.07.2010 г. на Кмета на район „В.“, с която е одобрено Решение № 10 по Протокол № 11 от 08.07.2010 г. на заседанието на техническа комисия по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. С последното цялата площ на бивши имоти с № 30072, с площ от 1238 кв.м., и с № 30123, с площ от 649 кв.м., в помощния план по чл.13а, ал.1 от ППЗСПЗЗ, кв. Б., кад.лист кад. л. 566, 591, е определена за застроена като заета от реализирано мероприятие по действащия ПУП, в УПИ II – Министерски съвет, кв.296а, м. Б., публична държавна собственост, за което са съставени АДС № 03531 / 12.12.2003 г. и АДС № 6292 / 05.08.1992 г. за Резиденция Б..

Жалбоподателката, чрез адв. Д., излага съображения за незаконосъобразност, на заповедта. Счита, че независимо, че имотите попадат в рамките на Резиденция Б., не са застроени. Смята обстоятелството, че имотите са актувани с акт за публична държавна собственост неотнормено към процесното производство, както е неотнормено и въпроса за възстановяване на собствеността. Моли заповедта да бъде отменена и да бъде определена като незастроена цялата площ на имота.

Ответникът по делото, чрез юрисконсулти А. и С., оспорват жалбата. Излагат съображения за законосъобразност на акта, като обръщат внимание върху реализираното

мероприятие на резиденцията, както и че същата е от национално значение, включително и представлява звено, осигуряващо изпълнението на общодържавна програма по обезпечаване сигурността и функционирането на Главното командване на Генералния щаб, както и че територията се включва във вододайна зона. Молят съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в откритото съдебно заседание, който да изрази становище по основателността на жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице, като наследник на К. С. В., и в срок.

Доколкото за имота е съставен акт за публична държавна собственост, следва да се обсъди и разпоредбата на §16 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на закона за устройство на територията (ДВ, бр. 17/6.03.2009 г., която предвижда прекратяването на неприключилите до влизането в сила на този закон производства по възстановяване на собствеността върху имоти - публична държавна собственост и имоти - публична общинска собственост.

Тази разпоредба е неприложима към настоящото производство, което е междинно и с различен предмет от производството за възстановяване на собствеността, в което Общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизирани територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а. В производството при определяне от техническата служба на общината, решението на която се одобрява със заповед на кмета, се определя единствено фактически застроена и свободна от застрояване площ. В това производство не се разглеждат спорове и въпросите свързани със собствеността върху имота, съответно възможността за възстановяването ѝ, или обезщетяване, което е предмет на разглеждане от Общинската служба по земеделие. Процесната заповед не е с предмет възстановяване на право на собственост. Както се посочи по горе, възстановяването на правото на собственост по реда на чл.14 от ЗСПЗЗ, чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ се извършва от Общинската служба по земеделие, която е единственият компетентен орган и да прекрати образувано пред нея реституционно производство при наличието на предпоставки за това. Горните съображения са изложени в Определение № 10536 от 14.09.2009 г. на ВАС по адм. д. № 11600/2009 г., IV о., съответно се споделят и от настоящия състав.

Освен това, както правилно обръща внимание ответникът, приключването на настоящото междинно производство по определяне на застроената, съответно свободната от застрояване площ, е от значение и с оглед издаване на заповед за обезщетяване на бившите собственици по реда на чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ и когато не се предвижда възстановяване на собствеността.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателствата, включително изслушаната и приета без оспорване от страните съдебно - техническа експертиза, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Както бе посочено по-горе, оспорваната заповед е част от междинно производство, развиващо се вътре в рамките на производството по възстановяване на собствеността по ЗСПЗЗ, въведено в ППЗСПЗЗ с изменение, обнародвано в ДВ, бр.122 от 19.12.1997 г. С това изменение се регулира по-подробно редът, по който следва да се определи

застроената, съответно незастроената / свободна/ площ от имота и се въвежда междинен административен акт, заповед на кмета, с който тази площ, определена от техническите служби на общината, се одобрява. Провеждането на това производство е една от предпоставките за издаване на заповед за възстановяване на имот, намиращ се в урбанизирана територия. В такива случаи преди издаването на скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 и чл. 13а се развива процедура по чл. 11, ал. 3 и ал. 4 от ППЗСПЗЗ, а именно - решение на техническата служба на общината, одобрено със заповед на кмета на общината, в което се определя застроената част, която не се възстановява на собствениците. След снабдяването със скица и удостоверение, общинската служба по земеделие и гори като колективен административен орган по поземлената собственост постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в строителните граници на населените места (в границите на урбанизираните територии), съответно отказ за възстановяване. Решението подлежи на обжалване в срока и по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ и върху този административен акт може да бъде упражнен отделен и самостоятелен контрол за законосъобразност, но в друго производство, коренно различно от настоящото, като компетентен е районният съд, предвид специалната разпоредба на чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ. При издаването на това решение, с което завършва производството по обезщетяване, решаващият орган /съответната общинска служба по земеделие и гори/ съобразява всички предпоставки за възстановяване собствеността върху земеделски земи, съгласно ЗСПЗЗ.

В административното производство по издаване на оспорваната заповед, съответно и в настоящото съдебно производство не се обсъжда, тъй като е неотносимо към предмета на спора, дали е реализирано точното мероприятие, за което имотът е бил отреден, както и дали мероприятието, което е реализирано, съответно строителство, което е извършено, е било законно или не и кога е извършено то.

Единствената задача на междинната процедура, приключваща с оспорваната заповед, е да определи, независимо от отреждането и независимо от законността на реализираното, дали на терена има изпълнено и налице ли е някакво благоустроително мероприятие, т.е. тя се свежда единствено до определяне на това, каква част от имота е застроена /заета от реализирани благоустройствени мероприятия/ и каква част е незастроена /свободна/.

Като провери служебно законосъобразността на оспорваната заповед по реда на чл.168, ал.1 АПК на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, съдът намира, че е постановена в установената писмена и мотивирана форма, със законоустановеното съдържание и от компетентен орган, при законосъобразно делегиране на правомощия на основание § 11 от ЗИД на ЗСПЗЗ / обн. ДВ, бр.88 от 31.07.1998 г./, в подкрепа на което е приложена цитираната по-горе Заповед № РД-09-845 от 19.11.1998 г. на Кмета на Столична община.

В този смисъл не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на заповедта съгласно чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Не са установени и съществени нарушения на административно – производствените правила, налагащи отмяната на акта по чл.143, т.3 от АПК.

Заповедта е издадена при спазване на предвидената в разпоредбата на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ процедура след определяне на площта от техническа служба – комисия за разглеждане на искания по чл.13, ал.4 от ЗСПЗЗ, чиито констатации са отразени в нарочен протокол.

Съдът приема, че заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона, като

законосъобразно е определена липсата на свободна от застрояване площ съгласно условията на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, т.е. при спазване на изискванията на Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на територията / обн. ДВ, бр. 3 от 2004 г./, както и на хигиенните и противопожарни норми и във връзка с посочените в § 1в, ал.1 и ал.2 от ДР на ППЗСПЗЗ, където макар и неизчерпателно са изброени видове дейности, които не позволяват възстановяване на собствеността, поради което не са налице и основания за отмяната ѝ съгласно чл.146, т.4 и т.5 от АПК. От изслушана и приета без оспорване от страните съдебно – техническата експертиза от специалист по строителство и оценка на недвижими имоти и от специалист в областта на озеленяването се установява следното:

Бившите имоти № 30072, с площ от 1238 кв.м., и № 30123, с площ от 649 кв.м., от помощния план по чл.13а, ал.1 от ППЗСПЗЗ на кв. Б., [населено място], кад.лист 566, 591 от действащия кадастър на [населено място] попада в границите на урбанизирана територия, определена с подробен устройствен план на м. „Резиденция Б.”, одобрен със Заповед № 419 / 18.06.1959 г., Заповед № 3 / 06.01.1971 г., Заповед № 86 / 09.02.1974 г. Заповед № 179 / 02.04.1974 г. и Заповед № РД-09-50-264 / 27.05.1997 г.

По предвиждане имотът е включен в УПИ II – за Министерски съвет, кв.269 А. Представлява част от имот, публична държавна собственост, Правителствен обект „Резиденция Б.”, за който са съставени АДС № 03531 / 12.12.2003 г. и АДС № 6292 / 05.08.1992 г.

Съгласно Общия устройствен план на С. имотът е включен в устройствена зона Тзсп, „терени за специални зелени площи”, каквито са зоопаркове, ботанически градини, мемориални и други градини, включително и градини на резиденции / чл.10, ал.2, т.4 от ЗУЗСО/.

Конкретно в обхвата на имот с № 30072, който е с площ от 1238 кв.м., са изпълнени благоустройствени мероприятия: вертикална планировка и озеленяване, изградена асфалтова алея / засягаща 64 кв.м. от имота/, декоративно алеино осветление; в останалата част имотът представлява моделиран терен с облагородена почва и затревена площ, няма засадени декоративни видове освен един „П.” непосредствено до алеята.

В обхвата на имот с № 30123, с площ от 649 кв.м., са изпълнени благоустроителни мероприятия: вертикална планировка и озеленяване; част от имота представлява моделиран терен с облагородена почва и затревена площ, а в останалата част са засадени декоративни иглолистни и широколистни дървета на видима възраст 30-35 години, от които К., Смърч, А..

Вещите лица потвърждават, че имотите се намира в рамките на предвидено по регулация и реализирано мероприятие „Резиденция Б.”, като в конкретните площи, заети от тях е изпълнено благоустроително мероприятие паркоустройство, т.е. озеленяване.

Независимо от обстоятелството, че част от озеленената и залесена територия според вещите лице в момента е неподдържана, вкл. част от нея непроходима, обрасла с шипка, кипарис и капина, въпросът за настоящата не добра поддръжка на терена не отменя факта, че същият е част от реализирано мероприятие и извършено благоустройство.

Предвид горните факти, съдът приема, че е налице извършено строителство по смисъла на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, във връзка с посочените в § 1в, ал.1 и ал.2 от ДР на ППЗСПЗЗ, където изброените видове дейности е неизчерпателно, съответно включва и

облагородяване на терена чрез озеленяване.

На цялата територия на Резиденция Б. е осъществено планираното мероприятие и като част от цялостния комплекс и тези имоти следва да се приемат като застроени.

На следващо място, налице е Постановление № 181 от 20.07.2009 г., обн. ДВ бр.59 от 2009 г., според което обектът „Комплекс Б.“, т.е. целият, е в списъка на стратегическите обекти, заедно с Президентството, Народното събрание Министерски съвет.

Видно и от представеното по делото писмо № 0411-9 / 09.05.1995 г. на Началника на Генералния щаб на Българската армия, комплекс Б. съгласно мирновременните и военновременните планове е звено от национално значение, осигуряващо изпълнението на общодържавна програма и задача по обезпечаване сигурността и функционирането на Главното командване на РБ.

Всички изброени по-горе реализирани на терена дейности /вертикална планировка и озеленяване, изградена асфалтова алея, декоративно алеино осветление, моделиран терен с облагородена почва, затревена площ, засадени декоративни иглолистни и широколистни дървета на видима възраст 30-35 години/, представляват благоустроителни мероприятия, които следва се приемат за застрояване по смисъла на неизчерпателното изброяване на § 1в, ал.1 и ал.2 от ДР на ППЗСПЗЗ, а освен това са част и от цялостно изградения комплекс на Резиденция Б..

При тези данни, Административен съд София – град, счита, че правилно и обосновано административният орган е определил, че не е налице свободна от застрояване част от процесните имоти.

С оглед на изложените мотиви и след извършена проверка за законосъобразността на оспорената заповед по всички основания на чл.146 от АПК, съдът приема, че атакуваната заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на материалния закон, административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона, а подадената жалба, като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото, на основание чл.143, ал.3 от АПК страната, за която административният акт е благоприятен има право на разноски. Такива следва да бъдат присъдени на ответника за юрисконсултско възнаграждение, поискано своевременно още с писмения отговор по жалбата. Съдът определя същото в минималния размер съгласно чл.8, вр. чл.7, ал.1 т.4 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., посл. доп., бр. 43 от 8.06.2010 г.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. К. К. срещу Заповед № РД-09-236 / 23.07.2010 г. на Кмета на район „В.“.

ОСЪЖДА Е. К. К. да заплати на Столична община / район „В.“/ разноски по делото в размер на 150 / сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: